

חינוך לחיים

פרשת חיי שרה

ידוע הסיפור שלאחד הרבנים היה בן חשוך בנים. פעם אחר פעם נכנס לרבו וביקש שיברכו בזרע של קימא. הוא התחנן ובכה- אך לא נענה. הברכה הנכספת בוששה לבוא. פעם אחת, ששה בבית רבו נכנס אליו כפרי גס ונבער מדעת ובקש ממנו שיברכו בזרע של קיימא, הרבי ברכו בכל ליבו ואף הבטיחו שתוך שנה, כעת חיה הוא חובק בן. ואם לא די בכך, בקשו שיזמינו אותו להיות סנדק בבית. החסיד חשוך הבנים ראה את הדברים ולבו התכווץ בקרבו, אך כחסיד נאמן- שתק ולא אמר דבר. ואכן אחרי שנה התקיימה ברכת הרב, נולד בן והרב הוזמן לסנדקאות. החסיד נכנס לרבו וכל התערומת שהיתה בליבו עלתה עכשיו, וכי הכפרי הפשוט גדול ממני?? היתכן שהוא קיבל ברכה בקלות ואני לא???

אמר לו הרבי: ראה בני, אברהם ילד את יצחק כשהיה בן מאה. התורה עושה מזה סיפור גדול של מופת. לעומת זאת אחרי זמן רב שאברהם היה בערך בן מאה וארבעים, הוא נשא את קטורה והיא ילדה לו כמה וכמה בנים כנאמר בפר ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מדין ואת ישבק ואת שוּח וראה זה פלא, התורה כלל לא עושה מזה נס ומופת, הרי הוא זקן מופלג שזוכה לכך הרבה ילדים...

אלא שללדת בגיל כזה זה לא סיפור גדול וכי קצרה ידו של ה' מלהושיע? השאלה איזה נשמה מביאים לעולם!! שקטורה יולדת את זמרון ויקשן זה לא נס... אם רצונך בבנים כאלה אני יכול לברוך בכנה וכהנה... אבל הרי אתה רוצה בן צדיק וחסיד כיצחק. על דבר כזה לא פשוט לתת ברכה.

מי אינו חפץ בילדים?? כולנו חפצים!! אך עלינו לזכור שהמטרה העיקרית צריכה להיות שהילדים ימשיכו את דרך התורה והמצוות שהלכו בה אבותינו ואבות אבותינו.

ולכן על הפס "ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה" אמרו במדרש מהיכן בא?? מהר המוריה בא - מעקידת יצחק. ולכאורה אם הנושא כאן זה ההספד לשרה מה משנה לי מהיכן הגיע?? אלא שרצו לומר לנו כאן במה הספידה? במה הדגים את גדלותה של שרה? והתשובה: "מהר המוריה בא" מעקידת יצחק זה הגדלות של שרה!! שגידלה בן כיצחק שמוכן למסור נפשו על קדושת השם ושורש האמונה זה ממנה והוא ממשיך בדרכה. זה המוניטין של אבותינו שמעמידים דור שהולך בדרכו- המשכיות הדורות. כמו שכת "אלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק" כרטיס הביקור של יצחק זה שהוא בן אברהם - ממשיך בדרכו- הולך בדרכיו ולא מוצא לו "דרכים חדשות".

וזה הגאווה של שרה ואברהם - "וה ברך את אברהם בכל" אומר רש"י "בכל" בגמט "בן" ולכא לא מובן וכי עד עכשיו לא ידענו שיש לאברהם בן... שצריך ללמדנו רק ע"י גימטריא?? אלא ההסבר ה ברך את אברהם בכל - במקנה, בכסף וזהב וכו אבל גם אם יש לאדם כל זה ואין לו בן ההולך בדרכיו. המרווה נחת הממשיך לטוות את שרשרת הדורות הכל נעשה טפל ובטל. רק הבנים שממשיכים את השושלת הם המעניקים את כל המשמעות לכל הברכות.

לכן יש לנו להקדיש כל כח וזמן לבנינו, לאוצרות האמיתיים שימשיכו את שושלת הדורות ואת המורשת וכך נזכה לברכת האבות "בכל".

כי על הפס שלנו אומר המדרש רבה שעל זה נאמר הפס במשלי "רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד" רודף צדקה - זה אברהם. "וחסד" - שגמל חסד לשרה "ימצא חיים" - שנא "ושני חיי אברהם מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים".

נשאלת השאלה, מכל החסד שאברהם אבינו עשה כפי שקראנו שעסק רבות בהכנסת אורחים, וקירב כ"כ הרבה אנשים תחת כנפי השכינה ופרסם שיש בורא לעולם אז מדוע דווקא כאן משבח אותו הקב"ה בזה שהוא בעל חסד וכי רק במצווה זו ראה הקב"ה שהוא בעל חסד??? ובשאר המקומות דלעיל לא אומר לו הקב"ה שהוא ראה שהוא בעל חסד??? ורק על דבר שכל אדם רגיל נוהג לעשות - מצוות קבורה בזה משבח אותו שהוא בעל חסד???

התשובה היא שאדם לא נמדד אם הוא בעל חסד, כשהוא עושה חסד עם אנשים אחרים, אלא החסד האמיתי של האדם הוא עם בני ביתו, עם האישה ועם הילדים. כמו שכתובות נ: איזהו העושה צדקה בכל עת? זה הזן בניו ובנותיו כשהן קטנים. וכמו שאמר ר חיים ויטאל בשם האר"י שאדם העושה חסד עם כל העולם, ואינו עושה חסד עם משפחתו, הדבר לא נחשב לו לחסד.

לע"נ אבי מורי ר' חיים ב"ר ישעיהו ז"ל

משה בירנבוים - birmoshe@gmail.com